

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Învierea Domnului – Sfintele Paști

HRISTOS A ÎNVIAT !

Evangelhia Duminicii

Ev. Ioan 1, 1-17

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viața și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a un om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumina, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumina. Cuvântul era Lumina cea adevărată, Care luminează pe tot omul care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din dorință trupească, nici din dorință bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

Văzând, Doamne, oamenii căzuți, Te-ai întrupat și ai înviat pe toți, dăruindu-le celor înviați toate spre mântuire. Înviază-ne și pe noi cei omorâți din pricina păcatelor, ca să-Ți cântăm Ție: Aliluia!

(din Acatistul
Învierii
Domnului)

30 aprilie - 1 mai 2022

HRAMUL BISERICII NOASTRE

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

♦ **Sâmbătă, 30 aprilie, ora 18.00,**

- Vecernia hramului, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini.

♦ **Duminică, 1 mai, începând cu ora 8.00,**

- Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !

Ca și în anii anteriori, această sărbătoare este precedată de o perioadă de pregătiri intense. Mulțumim tuturor celor care doresc să ne sprijine în buna organizare a Sărbătorii Hramului bisericii și a întregii comunități parohiale .

Înviat-a Hristos și viața stăpânește!

Două daruri dumnezeiești ne marchează întreaga trecere a noastră prin lumea aceasta: Darul Vieții și Darul Vieții Veșnice. Poate că nu am înțelege niciodată legătura între timp și veșnicie, dacă nu am fi martori, cu inima, cu „ochii minții” la biruința asupra morții, adusă omenirii prin Învierea Domnului nostru Iisus Hristos. Credința în Înviere a devenit temelia credinței creștine. Și chiar dacă această credință vine din auzire (Romani 10,17), ea se adresează inimii, percepției noastre mai presus de logică și simțuri.

Ceea ce se petrece la mormântul Domnului în noaptea zilei celei dintâi a săptămânii nu a fost perceput pe calea simțurilor. Femeile au văzut doar mormântul gol. De asemenea, vederea Domnului Hristos este oarecum limitată, căci ucenicii nu întotdeauna îl recunosc. Nu pentru că s-ar fi schimbat, ci pentru că eliberarea de balastul materiei, pentru Mântuitorul Iisus Hristos Cel Înviat, dă și o anumită strălucire aparte trupului Său care e material, dar e materie proslăvită.

„Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne întru noi și dragostea Lui în noi este desăvârșită.” (I Ioan 4,12). Lucrul acesta este pe deplin adevărat. Pentru noi Dumnezeu ne e accesibil prin Fiul Întrupat și prin oamenii și evenimentele cărora le suntem martori sau protagoniști pe parcursul vieții acesteia pământești. Și pe care, în principal, trebuie să îi abordăm „cu inima”, iubindu-i chiar și atunci când nu merită această iubire. Așa ne-a învățat Domnul Hristos!

„Unde este Dumnezeu?” - e o întrebare care ne stăruie în minte, la vreme de încercare, atunci când avem impresia că El ne-a uitat. Dar Dumnezeu este în toate cele pe care le trăim. Este Cel care într-un fel sau altul coordonează viața noastră fără a intervenii asupra libertății omului. Iată, experiența pe care am avut-o fiecare dintre noi în relația cu Dumnezeu ne îndreptățește să căutăm mai mult. Să ne însușim acea energie sfântă care răsare din Învierea din morți a Domnului Hristos

Am parcurs împreună o perioadă de post, în care fiecare după puterile sale după cum a considerat, s-a ostenit prin post, prin rugăciune, prin spovedanie și împărtășanie, să își primenească sufletul. Ne-am sporit sensibilitatea sufletească trăind experiența inefabilă din Săptămâna Pătimirii Domnului, așezată între două învieri: cea a lui Lazăr, care se adresează trupului, Lazăr revenind la viața și condiția dinainte, și cea a Lui Iisus Hristos Domnul nostru, care se adresează sufletului. După aceasta din urmă, relația cu Învățătorul nu mai e ca înainte: ucenicii îl văd, dar nu-L cunosc, Domnul se arată dar se face nevăzut.

„Așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos

și așa să învieze din morți a treia zi” (Luca 24,46). Este mesajul prin care descoperim corelația între profetiile vechi și relatările evanghelice. Iată de ce, chiar dacă înțelegerea noastră în legătură cu Învierea pornește de la vederea mormântului gol, totuși se sprijină pe percepția sufletească a femeilor mironosițe, a ucenicilor Domnului, a tuturor celor care i-au fost în preajmă în perioada

celor 40 de zile, cât încă a rămas cu ei după învierea sa din morți. Și nu au fost puțin, precum mărturisă Sf. Pavel, afirmând că Hristos cel Înviat „S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi” (I Corinteni 15,6). Din experiențele lor înțelegem foarte multe lucruri despre lucrarea mântuitoare a Lui Dumnezeu în lum-

me. Și despre jertfa Domnului Hristos și despre importanța acestei jertfe pentru întreaga umanitate, dar și pentru mine și pentru tine ca persoane pe care Dumnezeu le iubește în mod deosebit.

„Când, pentru prima dată, Apostolii au început să propovăduiască pe Hristos Cel Înviat, oamenii i-au luat în râs, considerându-i beți. Când Apostolii au vorbit a doua oară, oamenii n-au mai râs, ci au început să se gândească.. Când i-au supus la chinuri și i-au auzit mărturisind același adevăr, atunci oamenii au început să problematizeze. Dar, îndată ce i-au văzut că nu-și cruță sângele lor pentru propovăduirea Învierii, atunci i-au crezut... Nu logica, ci sângele martirilor adevărate Învierea lui Hristos.” (Sf. Nicolae Velimirovici, *Omilii despre pocăință, dragoste și optimism*, pp. 93-94).

Așadar, creștinul de astăzi trebuie să fie, la rândul său, un mărturisitor al Învierii Domnului, prin viața personală. Prin fapte, prin cuvinte, prin atitudine și noi mărturisim despre Hristos Cel Înviat. Trebuie să ne încredințăm semenii că pe fiecare dintre noi, Dumnezeu îl iubește în mod deosebit. E o iubire unică, irepetabilă, ce se oglindește fericit în iertarea pe care Domnul o oferă lumii prin apostolii Săi, zicându-le: „Luați Duh Sfânt căroara veți ierta păcatele vor fi iertate, iar căroara le veți ține, ținute vor fi.” (Ioan 20,23). Așa cum și noi, din mărturia femeilor mironosițe, din mărturia Sfinților Apostoli, din mărturia Sfinților Părinți ai Bisericii, și din mărturia și experiența tuturor creștinilor ne-am îmbogățit sufletele cu noi și noi înțelesuri despre Învierea din morți a Domnului Hristos, tot trebuie să arătăm credința în această Înviere prin faptele noastre, prin atitudinea noastră, prin felul nostru de a fi.

Experiența prezenței Lui Dumnezeu și experiența Învierii din morți a Domnului Hristos pe care am trăit-o în noaptea pascală și în aceste zile este o experiență care trebuie împărtășită din tot sufletul, din toată dragostea, și cu toată bunăcuviința celor din jurul nostru.

Pr. Mihai Mărgineanu

Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: „Învierea lui Hristos – salvarea omenirii” (Scrisoare pastorală, Sf. Paști 2022)

Pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre, ca să vină de la fața Domnului vremuri de ușurare și ca să vă trimită pe Cel mai dinaintea vestit vouă, pe Iisus Hristos. (Faptele Apostolilor 3, 19-20)

HRISTOS A ÎNVIAT!

La puțină vreme după Învierea Domnului Hristos, Sfântul Apostol Petru îi chema pe oameni la pocăință, îndemnându-i să se întoarcă spre Dumnezeu ca să vină vremuri de ușurare peste lume.

Sărbătoarea Învierii Domnului, pe care o prăznuim astăzi, aduce în fața noastră bucuria biruinței lui Hristos asupra morții. Această bucurie este însoțită anul acesta de îngrijorarea legată de războiul din vecinătatea țării noastre, dar și de nădejdea venirii unor vremuri mai bune. Atenția ne este îndreptată spre cei aflați în luptă fratricidă, spre cei care suferă, spre mai marii lumii, nutriend în sufletele noastre speranța ajungerii la o înțelegere și la reșezarea păcii. În același timp, mulți dintre noi ne întrebăm: Eu ce fac în această situație? Cum mă implic? Am eu vreun rol în toată această dezlănțuire a răului?

Primul gând ne duce, cu siguranță, spre refugiații pe care îi putem ajuta. Și se cuvine să le mulțumim celor ce și-au deschis inima și casa pentru cei care au călcat pragul țării sau pentru cei aflați în zone de război. S-a înmulțit, deopotrivă, rugăciunea și, prin aceasta, starea noastră de creștini s-a dovedit a fi mărturisitoare.

La acestea și la cele asemănătoare acestora se cuvine a adăuga un lucru fundamental, și anume: asumarea, prin pocăință, a responsabilității noastre pentru tot ceea ce se întâmplă în acest război și în toate tragediile prin care trece lumea. Pocăința, ca întoarcere a noastră către Dumnezeu, este cel mai adânc mod de cinstire a Învierii Domnului și cea mai reală contribuție pentru pacea lumii.

Drept-măritori creștini,

Realitatea Învierii lui Hristos constituie fundamentul credinței noastre: „*Dacă Hristos n-a înviat, spune Sfântul Apostol Pavel, zadarnică este [...] credința voastră*” [1]. Fiind așezată în centrul vieții, Învierea Domnului luminează, adâncește și influențează tot ceea ce există: „*Acum toate s-au umplut de lumină, rostește cântarea liturgică, și cerul, și pământul, și cele de dedesubt*” [2]. La rândul său, Sfântul Ioan Gură de Aur exclamă în această noapte sfântă: „*Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului [...] Înviat-a Hristos și viața stăpânește*” [3]. Întunericul din lume, conflictele dintre oameni și popoare și toată descătușarea întunericului sunt cauzate de respingerea Învierii, de neraportarea la Înviere sau de credința formală în Înviere.

De mai multe ori, ne raportăm la Învierea lui Hristos ca la un eveniment pur istoric, ce a avut loc la

Ierusalim cu două mii de ani în urmă, fără o legătură directă cu noi înșine, cu viața noastră. De aceea, sărbătoarea Sfintelor Paști este văzută doar ca o cinstire a acestui eveniment. Dincolo de această atitudine, bună în sine, dar nedeplină, adăugăm bucuria meselor, a întâlnirilor în familie, între prieteni, a drumețiilor în aer liber și, poate, un ajutor pentru cei aflați în nevoi.

Într-o atare concepție despre Înviere, înțelegem de ce există atâta dezbinare, atâta război între frați. Desigur, conducătorii popoarelor au rolul lor foarte important pentru tot ceea ce se întâmplă în lume, dar și noi, creștinii, avem responsabilitatea noastră și încă una deosebit de mare.

De aceea, se cuvine ca în această zi sfântă de Paști să ne oprim o clipă din iureșul vieții și să ascultăm glasul lui Dumnezeu din Scriptură, din Sfinții Părinți și din rugăciunea Bisericii, mărturisindu-ne despre puterea Învierii.

„*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu!*” [4] Dumnezeu ne cheamă să-L cunoaștem pe El și „*puterea învierii Lui*” [5]. Hristos n-a înviat pentru Sine, ci pentru noi, pentru ca și noi să ajungem la propria înviere. Învierea Lui este putere, este energie, este realitate care pătrunde osatura sufletească și trupească a celor care ard în inima lor [6] de credință, nădejde și dragoste pentru Domnul.

Starea de pocăință și Tainele Bisericii sunt poarta și calea [7] prin care viața lui Dumnezeu, puterea Învierii lui Hristos devin viața noastră și energia învierii noastre.

Omenirea de astăzi, mai mult ca oricând, are nevoie de oameni cuprinși de duhul pocăinței, de oameni care se împărtășesc de viața lui Dumnezeu prin Tainele Bisericii, de „*fi ai Învierii*” [8]. „*Pocăința este ușa care scoate din întuneric și duce la lumină*”, mărturisește Sfântul Simeon Noul Teolog [9]. Pocăința este mult mai mult decât regretul pentru păcatele săvârșite, deși mare este și lucrul acesta. Pocăința este întoarcerea minții și a întregii noastre ființe către Dumnezeu cel viu pe Care-L descoperim în trăirea conform Evangheliei, în Euharistie, în starea de jertfă. Pocăința este lăsarea deoparte a busolei minții noastre, ghidată de înțelepciunea lumii acesteia [10], și însușirea „*gândului*” [11] lui Hristos pentru a ne fi singura călăuză, „*Cale, Adevăr și Viață*” [12].

[1] 1 Corinteni 15, 14.

[2] Stihira a doua, cântarea a treia a Canonului Învierii, în Penticostar, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1999, p. 16.

[3] „Cuvânt de învățătură”, Utrenia Învierii, în Penticostar, p. 25.

[4] Psalmi 45, 10.

[5] Filipeni 3, 10.

[6] Cf. Luca 24, 32.

[7] Cf. Panayotis Nellas, Omul – animal îndumnezeit. Perspective pentru o antropologie ortodoxă, studiu introductiv și traducere de diac. Ioan I. Ică jr., Ed. Deisis, Sibiu, 2009, p. 157.

[8] Luca 20, 36.

[9] Simeon Noul Teolog, Cateheze. Scrieri II, studiu introductiv și traducere de diac. Ioan I. Ică jr., Ed. Deisis, Sibiu, 2003, p. 293.

[10] 1 Corinteni 1, 20.

[11] 1 Corinteni 2, 16.

[12] Ioan 14, 6.

(continuare în numărul viitor)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Ștefan Busuic
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic în Săptămână Luminată

◆ **Duminica Sfintelor Paști, 24 aprilie**

- ora 00.00, Slujba Învierii, a Utreniei, a Sfintei Liturghii, urmată de Slujba de sfințire a bucatelor pentru prima masă de Paști (ouă, pască, cozonac, brânză etc.)
- ora 12.00, Vecernia Paștilor, „A doua Înviere”, în cadrul căreia se va citi Evanghelia în mai multe limbi.

◆ **Luni, 25 aprilie, a doua zi de Paști.**

- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii

◆ **Marti, 26 aprilie, a treia zi de Paști**

- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii Pe parcursul acestor slujbe, preotul va pregăti și va așeza în Sfântul Chivot, pentru păstrare, Sfintele Taine pentru bolnavi, adică Sfânta Împărtășanie care va sta în altar pentru tot anul.

◆ **Vineri, 29 aprilie**

- ora 7.00, Slujba Utreniei și Sfânta Liturghie, urmată de Slujba Agheazmei de Izvorul Tămăduirii. Apoi, vor urma, la cimitirul Sf. Treime, slujbe de pomenire pentru morții din parohia noastră.
Nu se va oficia Sfântul Maslu

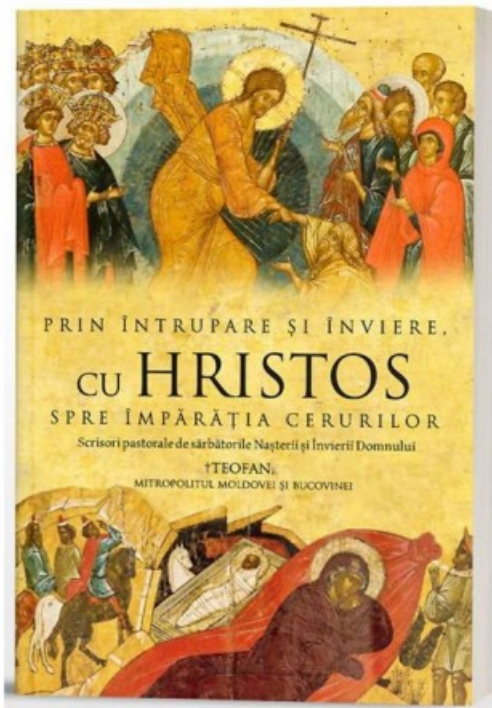
◆ **Sâmbătă, 30 aprilie**

- ora 18.00, Vecernia hramului parohiei, cu mulți preoți invitați și mulți pelerini

◆ **Duminică, 1 mai, HRAMUL PAROHIEI**

- ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

**Carte recomandată de cititori:
Dacă ai citit o carte și dorești să o recomanzi, trimite titlul, o poză și un scurt text pe adresa:
parohiatomacozma@gmail.com.**

Sărbătorile Nașterii și Învierii Domnului Hristos sunt cele mai potrivite momente pentru un episcop de a fi în legătură cu preoții și credincioșii parohiilor, precum și cu viețuitorii sfintelor mănăstiri. De Crăciun și de Paști sunt adresate scrisori pastorale prin care ierarhul împărtășește învățătura Bisericii celor alături de care formează poporul lui Dumnezeu din eparhia în care este prim slujitor.

Există o atât de mare bogăție de adâncime și înălțime teologică în chenoza întrupării și în slava învierii Domnului Hristos, încât viața fiecărui om și cea a umanității întregi sunt așezate sub adumbrirea Fiului lui Dumnezeu întrupat, răstignit și înviat.

Timp de 20 de ani, ca Mitropolit în Oltenia și în Moldova, am comunicat de Crăciun și de Paști cu preoții și credincioșii prin mijlocirea a 40 de scrisori pastorale. M-am străduit, să așez în aceste scrisori frământarea proprie și a celor împreună creștini ortodocși din cele două eparhii, în timpul posturilor premergătoare celor două mari sărbători ale creștinătății.

Nădăjduiesc în mila lui Dumnezeu că mărturisirea cuprinsă în aceste pastorale va fi adus un răspuns la vreo căutare din inima și mintea vreunui om.

IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit. Formulare disponibile pe site-ul parohiatomacozma.ro sau la pangarul bisericii.